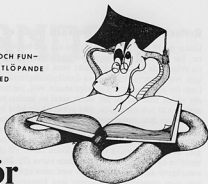

FRÅGA SNOKEN

FRÅGOR, PROBLEM OCH FUN-
DERINGAR KAN FORTLÖPANDE
SKICKAS TILL RIXRED

En säker metod för tvångsmatning

Fråga:

Jag undrar hur man gör för att tvångsmata ormar. Efter vad jag hört så kan man skada ormens hals när man tvångsmatar med fast föda.

L.T.

Svar:

Att tvångsmata ormar har tidigare varit förenat med stora risker för både ormen och den som utför handlingen. En mycket vanlig metod har varit att ta ormen bakom nacken och sedan pressa ned föda i halsen på ormen med något föremål. Denna metod är garanterat livsfarlig för ormen då den kan få svåra inre skador i halsregionen och då det gäller giftiga arter livsfarlig även för ägaren. En annan tveklöst metod har varit att med hjälp av en tratt och en slang som förts ned i magen på djuret, hålla ner äggula. Det finns bättre metoder som är både säkrare och enklare. En metod som vi med fördel har använt oss av i Stockholm består av att man använder sig av ca 1 cm tjock mjuk skumplast och pin-

nett. Dess funktion är att man lägger ormen i mitten på skumplaststycket och viker ihop detsamma runt ormen och låter ormens nos sticka ut en liten bit från kanten av plasten. Det är sedan mycket enkelt att med hjälp av en pincett föra ned exempelvis en *fuktad* nyfödd musunge i svalget på ormen. När man håller ormen i plasten är det mycket lätt att reglera trycket med handen och därigenom är risken för skador hos ormen minimal. Viktigt är att pincetten inte har några skarpa kanter som kan skada svalget hos ormen. När man för ner maten i svalget, vilket ska ske *mycket* långsamt, är det nödvändigt att det förs ned tillräckligt långt bakom käkarna då det annars kommer att reta ormen till kräkning och man då blir tvungen att upprepa proceduren. När det gäller tvångsmatning av vuxna giftormar rekommenderas kraftiga handskar på händerna.

Med denna tvångsmatningsmetod kan man klara både mycket små ormguror och vuxna djur utan att skada vare sig ormen eller sig själv. Metoden fördrar en viss grad av övning men efter några gånger brukar man klara det bra.

Leif Westrin (SHF)

En miniatyrdrake i terrariet

Fråga:

Jag är mycket förtjust i den gröna leguanen (*Iguana iguana*) och vill gärna fråga några saker om den: Är den svårskött? Behöver den ett mycket stort terrarium? Vilken inredning? Har några ungar fötts i Sverige? Tacksam för svar.

"Herptilfräst i Örebro"

Svar:

Den gröna leguanen, som härstammar från Syd- och Melanamerikas tropiska regnskogsområden, är en alldeles förtjusande bekantskap. Själva har jag haft fyra leguaner i fångenskap, två ungar och två stora hanar. De äldre djuren hade jag i flera år och de blev nästan tama som katter.

Leguanen är inte särskilt svårskött, men p g a sin storlek — den kan med tiden bli närmare två meter lång från nos till svanspets — och stora aptit kan den vara ett omständigt djur att hålla i fångenskap.

Äldre djur är till största delen vegetarianer. Ungdjur skall främst ges animalisk kost, t ex insekter, musungar, skalat

ägg, kött och hund- eller kattmark på burk. De skall också ges frukt och grönsaker. Större djur ges främst vegetabilisk kost, men ett par gånger i veckan skall de få animalisk kost. Man kan ge såväl äldre som yngre djur en blandning av olika födoslag. Själva brukade jag ge mina djur rivna morötter, sallad, frukt och hundmat i en enda röra. I maten bör man strö något multivitaminpreparat, exempelvis *Dogevit*.

Leguanerna behöver ett rymligt terrarium. I en del terrarieböcker får man intrycket att reptiler är nöjda bara de får mat och värme. Detta gäller ingalunda odlor — och framförallt inte leguaner. Jag brukade ofta låta mina leguaner komma ut ur terrariet och spatsera runt i rummet. De brukade gå runt och hade sina favoritställen. Den ena hanen brukade sätta sig på soffan. Om den andra hanen kom i närheten, började "herren på täppan" att nicka uppochned med huvudet, vilket på "leguaniska" förmodligen betydde: Kom inte hit, det här är mitt revir!

Jag lade märke till att leguanerna var lärtagna djur. De kunde på långt håll se vilken slags föda som vankades. Om jag exempelvis kom in i rummet med ett salladshuvud, satt de slött kvar på grenarna, som om de tänkte: Åh, sallad nu